

[Henry L. W. Jensen.]

venstre så hurtigt som muligt vil gå i gang med arbejdet; men vi er dog af den opfattelse — selv om vi i princippet er velvilligt indstillet over for lovforslaget — at vi, når det drejer sig om en så omfangsrig lovgivning som denne, der vil betyde så store indgreb på så mange områder, dog må have tid og lejlighed til at drøfte de forskellige enkeltheder i lovforslaget og — hvad finansministeren selv er inde på — de forskellige ønsker om ændringer, der måtte fremkomme. Dette kan kun gøres i et udvalg, hvor vi samtidig giver erhvervene en rimelig lejlighed til også at udtale sig om dette store lovforslag, som med sin omfattende vareliste og sin ny form for værditold vil få meget stor og indgribende virkning på hele erhvervslivet.

Selve Bruxellesnomenklaturen kræver ikke værditold, men nu indfører man altså værditolden i Danmark eller, om jeg så må sige, går videre med den, for man er jo begyndt med værditoldprincippet. Som sagt — indførelse af Bruxellesnomenklaturen gør det ikke nødvendigt at indføre værditold; vi kunne godt bibeholde vægttolden. Schweiz f. eks., som indfører denne nomenklatur fra 1. januar 1959, har udelukkende vægttold. Nu ved jeg ikke, om det skyldes, at Schweiz har haft dårlige erfaringer med værditold, eller om det er, fordi Schweiz mener, at det giver en lettere og mere handy administration at have vægttold, det kan vi måske få oplyst i udvalget. Det medfører flere positioner; Schweiz har således 4 000 positioner, mens det danske toldoplæg har 1 400.

I bemærkningerne til toldlovsforslagets § 1 står der:

„De foran omtalte forudsætninger ved forslaget's udarbejdelse har i sig selv uundgåeligt måttet medføre dels en øget anvendelse af værditoldsatser . . .“

Deri er jeg ikke helt enig, idet jeg mener, at man principielt godt kunne bibeholde vægttolden. Jeg er bange for, at man i mange tilfælde, hvis der sættes for voldsomt

ind med værditoldbeskatningen på hele området, vil få forøget administration, der vil medføre vanskeligheder ved fortoldningen og forøgede byrder både for personalet på toldboden og for importørerne. Det er et spørgsmål, om man har rådført sig med embedsmændene på toldboden; forslaget giver i og for sig ikke indtryk af, at man i synderlig grad har taget disse med på råd. Allerede nu er der jo vanskeligheder ved indklareringen på toldboden; det tager i øjeblikket flere dage at få indklareret varerne på grund af de toldberegninger, der skal finde sted, men måske skyldes dette i nogen grad, at man har trukket embedsmændene bort for at omskole dem med henblik på den ny toldlovgivning.

Det drejer sig om et meget omfattende og kompliceret lovforslag; alene bemærkningerne til lovforslaget fylder 29 sider, og selve forklaringerne til varelisterne optager — som jeg anførte — 3 bind, ca. 1 400 sider. Trods alt mangler vi dog — men det kan vi måske få under udvalgsarbejdet — en alfabetisk varefortegnelse.

Jeg skal ikke komme med ret mange flere bemærkninger. Dog ønsker jeg at sige, at værditoldbeskatningen kan medføre både inflation og deflation.

I øvrigt vil partiet venstre behandle lovforslaget velvilligt og sørge for så hurtigt som muligt at komme i gang med arbejdet.

Den konvention, som det foreslås at Danmark skal ratificere, forpligter de tiltrædende lande til i deres toldlovgivning at optage den i konventionen indeholdte værdidefinition som grundlag for fastsættelsen af varernes toldpligtige værdi og anvende denne definition ved fortoldning af de varer, for hvilke der anvendes værditold. Værditold medfører en meget vanskelig beregning, fordi der er så mange former for den. Toldvæsenet har, så vidt jeg ved, hidtil beregnet værditolden efter fakturaprisen. Der er i konventionen tale om en normalberegning af værditolden, hvilket på visse områder kan medføre forhandlinger om, hvad den faktiske indførselsværdi er. Det kommer